

Postanowienie z dnia 9 kwietnia 1999 r.

III KKO 1/99

Brak jest podstaw prawnych do wystąpienia z wnioskiem do Kolegium Kompetencyjnego przy Sądzie Najwyższym w trybie art. 192 § 1 pkt 2 KPA o rozstrzygnięcie negatywnego sporu kompetencyjnego w sytuacji, gdy sąd zawiesi postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 KPC, a organ administracji państwowej uzna się niewłaściwym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przewodniczący: SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski, Andrzej Wasilewski (sprawozdawca), przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości Krzysztof Bogusz, przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Sławomir Pyżlak.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym, po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 1999 r. na posiedzeniu jawnym sprawy z wniosku Burmistrza Miasta i Gminy C. o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego o właściwość między Samorządowym Kolegium Odwoławczym w L. a Sądem Rejonowym-Sądem Pracy w L. w przedmiocie stwierdzenia nieważności aktu mianowania pracownika samorządowego

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć wniosek.

U z a s a d n i e

W wyniku pozwu mianowanego pracownika Urzędu Miejskiego i Gminnego w C. - Wojciecha K. przeciwko Urzędowi Miasta i Gminy w C. o uznanie wypowiedzenia mu w dniu 20 listopada 1998 r. umowy o pracę za bezskuteczne, Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w L. postanowieniem z dnia 17 grudnia 1998 r. [...] zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 KPC, przyjmując, że rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zależeć będzie od uprzedniej decyzji organu administracji samorzą-

dowej w kwestii stwierdzenia nieważności aktu mianowania na podstawie art. 157 § 1 KPA.

Z kolei Burmistrz Miasta i Gminy C. pismem z dnia 8 stycznia 1999 r. zwrócił się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w L. z wnioskiem o stwierdzenie nieważności aktu mianowania Wojciecha K. na stanowisko referenta do spraw gospodarczych i bhp w Urzędzie Miasta i Gminy C. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w L. postanowieniem z dnia 9 lutego 1999 r. [...] stwierdziło swoją niewłaściwość w sprawie. W uzasadnieniu tego postanowienia Samorządowe Kolegium Odwoławcze podniosło w szczególności, że akt mianowania referenta urzędu gminnego nie jest decyzją administracyjną w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego oraz stanęło na stanowisku, że w sprawach dotyczących sporów ze stosunków pracy mianowanych pracowników samorządowych właściwe są sądy pracy (art. 2 pkt 2 i art. 4 ust. 2 oraz art. 31 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych - Dz.U. Nr 21, poz. 124).

W tej sytuacji Burmistrz Miasta i Gminy C. pismem z dnia 26 lutego 1999 r. wystąpił w trybie art. 192 § 1 pkt 2 oraz art. 192 § 2 zdanie pierwsze KPA z wnioskiem do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o rozstrzygnięcie na podstawie art. 190 § 1 KPA zaistniałego w niniejszej sprawie negatywnego sporu kompetencyjnego pomiędzy Samorządowym Kolegium Odwoławczym w L. a Sądem Rejonowym-Sądem Pracy w L. w przedmiocie ustalenia, który z tych organów jest właściwy do rozstrzygnięcia o ważności lub o nieważności aktu mianowania pracownika samorządowego.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym zważyło, co następuje:

Stosownie do postanowienia art. 192 § 1 pkt 2 KPA negatywny spór kompetencyjny o właściwość między organami administracji publicznej a sądami ma miejsce wówczas, gdy w sprawie za niewłaściwy uznaje się zarówno organ administracji państwowej, jak i sąd.

W rozpoznawanej sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w L. postanowieniem z dnia 9 lutego 1999 r. [...] uznało swoją niewłaściwość w sprawie rozpoznania wniosku Burmistrza Miasta i Gminy C. o stwierdzenie nieważności aktu mianowania Wojciecha K. - referenta do spraw gospodarczych i bhp Urzędu Miasta i Gminy C. Natomiast Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w L. postanowieniem z dnia 17 grud-

nia 1998 r. [...], wydanym w postępowaniu z powództwa Wojciecha K. przeciwko Urzędowi Miasta i Gminy w C. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, nie uznał się za niewłaściwy w sprawie, bowiem nie odrzucił pozwu na podstawie art. 199 § 1 KPC, co sprzeczne byłoby z wyraźnym postanowieniem art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 21, poz. 124), a jedynie zawiesił postępowanie z urzędu na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 KPC.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym stwierdziło, że w rozpoznawanej sprawie nie zaistniały przesłanki uzasadniające wystąpienie z wnioskiem w trybie art. 192 § 1 pkt 2 o rozpatrzenie negatywnego sporu kompetencyjnego i w konsekwencji na podstawie art. 354 KPC w związku z art. 195 KPA orzekło jak w sentencji.

Powyższe rozstrzygnięcie Kolegium Kompetencyjnego nie podlega zaskarżeniu (art. 194 KPA).

=====